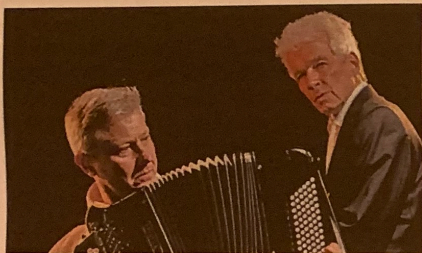

Muzikale wintervertelling 'De Sneeuwstorm' in Vosbergen

In muziekmuseum Vosbergen is op zaterdag 11 december een muzikale wintervertelling, getiteld 'De Sneeuwstorm', door Hans Boland (verteller) en Oleg Lysenko (bayan).

Het is 1812, Napoleon staat op het punt Rusland binnen te vallen. Zonder enige notie van het dreigende gevaar zijn Masja, een lief meisje van zeventien, en Vladimir, een jonge vaandrig met verlof, wanhopig verliefd. Een huwelijk zit er niet in, want zij is rijk en hij arm. Zij besluiten stiekem te trouwen en ervandoor te gaan. Een sneeuwstorm gooit roet in het eten... Alexandr Poesjkin (1799-1837) is zonder meer de primus inter pares van de grote Russische klassieke schrijvers. Wat Poesjkin vooral zo bijzonder maakt is het diepe menselijke gevoel, zonder sentimentaliteit maar ook zonder enige reserve, dat uit

al zijn werk spreekt. In een duo-voorstelling van een uur brengen Hans Boland en Oleg Lysenko Poesjkins magnifieke korte verhaal 'De sneeuwstorm'. Boland heeft het complete verzamelde werk van Poesjkin vertaald, waarvoor hij in 2015 werd onderscheiden met de Martinus Nijhoff Prijs, de belangrijkste onderscheiding voor literair vertalers; ook geldt hij als een zeer bekwaam voordrachtskunstenaar. Lysenko is een virtuoos accordeonist (conservatoria van Kyiv en Rotterdam) en heeft een voorliefde voor discipline-overschrijdende projecten waarin literatuur en muziek elkaar aanvullen en in elkaar overvloeien; voor 'De sneeuwstorm' heeft hij zich vooral laten inspireren door de 'muzikale illustraties' die de bekende componist Georgi Sviridov (1915-1998) in 1975 bij Poesjkins verhaal schreef. Oleg speelt er eigen transcripties van 'De Sneeuwstorm' suite op de bayan.

De voorstellingen, om 13.00 en 15.00 uur, worden corona-veilig uitgevoerd: coronacheck, beperkt aantal bezoekers, afstand tussen zitplaatsen, mondkapjes bij verplaatsingen, geen pauze. Informatie, reserveren en kaarten kopen kan via museumvosbergen.nl/OnsPodium. Hier staat ook een link naar een voorproefje van de muziek van dit duo. Reserveren (en betalen aan de zaal) kan ook via info@museumvosbergen.nl.

Volkman Trio op veler verzoek opnieuw in Museum De Buitenplaats

Sinds 2013 delen de musici van het Volkman Trio, bestaande uit Valentina Toth (piano) Coraline Groen (viool) en Jobine Siekman (cello), hun liefde voor het bekende en onbekende pianotriorepertoire en brengen dit ten gehore op concertlocaties door heel Nederland. Zondag 5 december spelen ze in De Buitenplaats van 16.00 tot 16.50 uur.

Elk jaar stellen zij verschillende interessante programma's samen die op dat moment relevant zijn. Zo maakten zij bijvoorbeeld programma's rond 400 jaar Rembrandt, 75 jaar bevrijding, hun naamgever Robert Volkman en 'Les Six'. Het trio vindt het interessant om naast de gelauwerde pianotrio's de onbekendere, soms Nederlandse of moderne(re) tegenhangers te presenteren.

Valentina, Coraline en Jobine leerden elkaar kennen op het Koninklijk Conservatorium te Den Haag en hebben tijdens de European Chamber Music Academy lessen gevolgd bij Johannes Meissl, Petr Prause, Dirk Mommerzt en anderen. In 2015 kreeg het pianotrio de Kamermuziekprijs van het Koninklijk Conservatorium van Den Haag toegekend. In datzelfde jaar werden zij uitgenodigd een concert te geven in de Nationale Filharmonie van Vilnius op uitnodiging van de Nederlandse Ambassade in Litouwen, en in 2016 speelden zij voor de Nederlandse Ambassade in Brussel. In oktober 2017 debuteerden zij in het Concertgebouw. Daarna speelden zij behalve door heel Nederland ook op verscheidene

locaties in Engeland en Italie.

De naam Volkmantrio komt van Robert Volkman (1815-1883), een van de meer onbekende componisten voor wie het trio een lans wil breken.

Kaarten via website museum of aan de balie van het museum voorafgaand aan concert

NB: nieuwe Coronamaatregelen: het museumcafé is geopend tot 17.00 uur!

Mogelijk gemaakt door de familie Labberté-Hoedemaker

Museum De Buitenplaats

Hoofdweg 76, Eelde

info@museumdebuitenplaats.nl

IN DE BUITENPLAATS

...was er een zeer bijzonder concert.

Zeer bijzonder? Ja, want het was in veel opzichten ongewoon en dus bijzonder.

Het was het eerste concert in de nieuwe, gedeeltelijke lockdown, er waren dus zeer weinig toehoorders. Het concert dat werd gegeven door het HETK Trio, werd mede mogelijk gemaakt door Kickstart Cultuurfonds, dat alleen subsidieert voor composities van componisten die actief 'doorcomponeren'. Wij liusterden dus naar (zeer) moderne muziek.

Het HETK Trio bestaat uit de Nederlandse Fie Schouten, basklarinet, en de Estlandse musici Tarmo Johannes, fluitist, en Taavi Kerikmäe, piano. En het concert was alleen mogelijk geworden omdat de Estlandse regering de benodigde vliegtickets had betaald. Alleen al deze factor maakte het bijzonder.

Het programma opende met 'Sing a song before the night comes' van de Etst-Russische componist Tatjana Kozlova-Johannes. In een begeleidende tekst stond, dat de duisternis zich aan het verzamelen is en dat dat ons angstig maakt. Maar dat we naar iets lichts zoeken om de aandacht af te leiden en de illusie te scheppen dat alles in orde is. In haar inleidend woordje vroeg Fie Schouten zich af: horen we nu iets vrolijks of verdrietigs?

Wij hoorden in ieder geval ongewone klanken uit alle drie de instrumenten; soms spannend, soms erg vreemd, soms intrigerend en soms met iets van waarom? , waarheen? Er waren ook speelse passages en vaak hoorden we een elektronisch timbre.

Het stuk 'Curved' werd door componist Tobias Klein opgedragen aan pianist Taavi Kerikmäe. Het is een stuk vol ongewone lijnen en ritmes, vaak weemoedig klinkend en bij vlagen een beetje jazzy. Gaandeweg wordt het meer dwingend, hoewel het dan soms ook weer even klinkt als "toch maar niet?". De afsluitende passages klinken iets speelser en liggen qua klankkleur 'iets dichterbij'.

Er was enige verwantschap in klank en sfeer tussen het eerste en het tweede stuk en dat gold ook voor nummer drie: Personae, voor basfluit en basklarinet van Mark Baden. Die verwantschap was opmerkelijk want de deze klanken die deze compositie opleverde, hoor je zelden of nooit uit deze instrumenten komen: zuchten, knallen, felle kreten en sfeer makende geluiden, vooral in de samenklanken.

Het programma eindigde met The Riot van de Engelse componist Jonathan Harvey. Een duidelijke compositie, waarschijnlijk mede gekozen om 'even' te laten horen: wij kunnen ook de meer gebruikelijke klanken uit onze instrumenten halen, ook al spelen wij bijzondere muziek. En het trio bewees 'en passant' dat ze met elkaar een grote muzikale en virtuoze vaardigheid hebben.

Een uitsmijter met grappen!

Jan Roelofs